

[Svend Auken]

pelvis en by som Århus klare nedskæringer til næste år og til næste år igen på i alt 500 mill. kr., når denne by som 60 andre vigtige kommuner i dette land ikke har haft andel i konjunkturopsvinget? Jeg spurgte i mit første indlæg – det skal være mit sidste spørgsmål til finansministeren: ville man finde det rimeligt, at man beskattede overskud hos virksomheder, der intet overskud har haft? Nej, naturligvis ikke. Ikke desto mindre er det det, man gør i forhold til kommunerne.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har stillet det samme spørgsmål, som hr. Svend Auken her stiller, nemlig spørgsmålet: når der er blevet 40.000–45.000 nye job samtidig med, at arbejdsløsheden kun er faldet med, viste det sig nu, måske – 10.000–20.000, men alligevel, der er en meget stor forskel – hvad er det så for en tilgang til arbejdsmarkedet vi taler om?

Svaret er – det er arbejdsministeriets svar, jeg nu refererer – at det i ganske særlig grad er de unge, der har fået disse job. Det viser sig nemlig, at i årene 1979–82, da arbejdsløsheden steg her i Danmark, faldt de unges erhvervshyppighed. Nu er de unges erhvervshyppighed steget, og det skulle være hovedårsagen til, at disse 45.000 nye job er blevet optaget, uden at det har givet et tilsvarende fald i arbejdsløsheden.

Det understreger, hvor ungdomsvenlig en politik det er, der føres her i landet, og hvor mange unge der i virkeligheden har fået løst deres problem, specielt i det sidste halve år.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Når unges erhvervsfrekvens er faldet i de seneste år, er det ikke noget ulykkeligt. Så hænger det naturligvis sammen med, at andelen af unge, der får en uddannelse, er stigende. Det virker overraskende, at ikke mindst undervisningsministeren nu kan gå op og sige, at erhvervsfrekvensen er stigende, i betragtning af, at det netop i marts måned i år, altså i 1984, var det økonomiske sekretariats vurdering, at erhvervsfrekvensen for unge ville falde, med henvisning til de titusindvis af nye uddannelsespladser, undervisningsministeren har sagt at han har skabt. De ting hænger overhovedet ikke sammen. Gåden er stadig uløst. Ingen har endnu kunnet

give en overbevisende forklaring på, at det virkelig er rigtigt, at tilgangen på et år til det danske arbejdsmarked er blevet næsten fordoblet, mens den til næste år skulle falde til det halve.

Jeg tror desværre, at forklaringen er langt mere nærliggende end alle disse uholdbare spekulationer, der ikke hviler på nogen form for egentlig talmæssig analyse. Den er, at beskæftigelsesfremgangen slet ikke står mål med de meget optimistiske vurderinger, vi har hørt eksempelvis fra ATPs side.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Man kommer til at tænke på en bogtitel, der hedder: »Den frygtelige sandhed«, når man hører, hvordan der nu forsøges bortforklaringer på dette område. Sandheden er, at disse tal ikke kan forklares.

Jeg har i ikke mindre end tre spørgsmål – ét til statsministeren, to til arbejdsministeren og et fjerde på vej – spurgt, om vi dog ikke kan få at vide, hvordan sammensætningen af disse tal er, hvordan man kan påstå, at der skulle være kommet over 50.000, har jeg set tallet sat op til, i arbejde.

I det første svar, jeg fik fra statsministeren, fik jeg at vide, at de økonomiske vismænd i april måned skønnede, at der var 20.000 i tilgang til arbejdsmarkedet. I oktober måned skønnede de, at der er 40.000, og det er så det, undervisningsministeren nu forsøger at forklare med, at de unge har været lidt længere i uddannelse, og derfor kommer de ud nu, og så er det nok det. Det er det jo ikke. Nytilgangen er jo beregnet, den er ikke bare et tal, man sådan slynger ud. Det mener jeg i alt fald ikke at den må være.

De to andre spørgsmål, jeg har stillet, går på ATP-tallene. ATP kunne oplyse i foråret, at der var kommet 50.000 flere ind i ATP-ordningen. Så spørger man, og jeg spurgte arbejdsministeren: ja men har man nogen sikkerhed for det? Kan der være tale om, at f.eks. deltidsansatte arbejder nogle flere timer end tidligere? For man betaler jo ATP-bidrag efter, hvor mange timer man arbejder. Det viser sig så, at man ikke kan få statistikker frem om dette, før året er gået, og så må vi jo så se på det. Men altså ud fra det kan man heller ikke beregne noget.